

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2469/2015
21.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужилаца малолетног Д.В. и малолетне А.В., чији је законски заступник С.В. из Х., Град З., а пуномоћник М.Н., адвокат из З., против тужене И.В. из Х., Град З., чији је пуномоћник З.П., адвокат из З., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 224/15 од 19.08.2015. године, у седници одржаној 21.01.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 224/15 од 19.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П2 385/14 од 21.05.2015. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезана тужена да доприноси издржавању малолетног Д.В. у висини од по 3.500,00 динара месечно, а малолетне А.В. по 2.000,00 динара месечно, почев од 19.08.2014. године па убудуће док ова обавеза по закону буде трајала или док не буде измењена другом судском одлуком, и то уплатом законском заступнику малолетне деце – С.В., до 5-ог у месецу за текући месец, док је одбијен, као неоснован, тужбени захтев преко досуђеног износа до тражених по 5.000,00 динара месечно за свако дете. Ставом другим изреке констатовано је да се овом пресудом мења пресуда Основног суда у Зајечару П2 584/10 од 24.12.2010. године. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 224/15 од 19.08.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужене, а првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка због којих се ревизија може изјавити, применом члана 407. став 1. ЗПП.

Према чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, малолетни Д.В., рођен је године и сада је ученик седмог разреда основне школе, а малолетна А.В. је рођена ... године и сада похађа трећи разред основне школе. Правноснажном судском одлуком, донетом 24.12.2010. године, којом су тужиоци поверени оцу, С.В., на самостално вршење родитељског права, тужена је обавезана да доприноси њиховом издржавању у висини од по 500,00 динара месечно. Малолетна деца и даље живе са оцем, који није у радном односу већ се бави пољопривредом, обрађује око 4 хектара земље, а повремено обавља и молерске радове, а поред трошкова за утрошену струју и рачуна за мобилне телефоне (укупно око 6.600,00 динара), на име трошкова за одећу и обућу и за исхрану за оба детета плаћа укупно око 20.000,00 динара месечно. Поред ових сноси и трошкове везане за школовање деце – набавку књига и школског прибора, трошкова екскурзија, ужина и џепараца. Судови су утврдили и да је на страни тужене дошло до промене околности, с обзиром да је након развода брака засновала нову брачну заједницу, а 2012. године родила још једно дете. Живи са малолетним дететом и супругом у кући која је његово власништво. Супруг је запослен и има месечне приходе око 31.000,00 динара месечно, поседује и неколико хектара земље али је не обрађује, већ је даје у најам без накнаде. Обрађују само башту испред куће за сопствене потребе. Тужена (рођена ... године) има завршену основну школу, незапослена је, а има здравствени проблем (циста на јетри), због кога не би требала да обавља тешке физичке послове, али није доказала да је радно неспособна.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно нижестепени судови налазе да је дошло до промене околности које изискују промену одлуке о висини издржавања малолетне деце, у смислу члана 164. Породичног закона („Сл.гласник РС“ бр.18/05), имајући у виду период од 5 година који је протекао од доношења претходне правноснажне судске одлуке којом је одлучено о висини издржавања, у ком (периоду) је дошло до промене развојних и образовних потреба и обавеза деце, а што је довело и до повећања новчаних средстава неопходних за њихово задовољење, па су адекватном применом члана 160. став 1. Закона, судови утврдили потребе деце и правилно одредили висину обавезе тужене, да доприноси њиховом издржавању у досуђеним износима.

Приликом одлучивања Врховни касациони суд је имао виду наводе ревизије којима се указује на физичка ограничења која тужиља има због констатованих здравствених проблема, по којима не треба да обавља тешке физичке послове, па налази да су исти без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари. Наиме, постојање ове врсте ограничења не значи да тужиља уопште не сме да обавља физичке

послове или да не сме да обавља ни послове који не изискују никакав физички напор. При том, ни у судском, ни у вансудском поступку (пред надлежним органом) није утврђена њена радна неспособност, па имајући ово у виду као и да, применом члана 75. Породичног закона, деца имају право на издржавање од оба родитеља, судови основано налазе да ова околност тужилу не може ослободити обавезе да доприноси издржавању тужилаца – своје малолетне деце из претходног брака, нити се њена обавеза може задржати на симболичном износу од по 500,00 динара месечно за свако дете, који износ може задовољити потребе деце само у незнатном делу.

Врхови касациони суд налази да је приликом одлучивања о висини обавезе тужене, правилно цењена и околност да је тужена у међувремену родила још једно дете, с обзиром да би у супротном њена обавеза морала бити знатно виша, имајући у виду утврђене месечне потребе тужилаца – малолетне деце, као поверилаца издржавања.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**